DIE EERSTE BOEK VAN MOSES, GENOEM

GÉNESIS

Die skepping. Die werk van die ses dae.
Die rus van die sewende dag.

1 IN die [a]begin het God die hemel
en die aarde geskape.
2 En die aarde was [b]woes en leeg, en
duisternis was op die wêreldvloed, en
die Gees van God het gesweef op die
waters.
3 En God het gesê: [c]Laat daar lig
wees! En daar was lig.
4 Toe sien God dat die lig goed was.
En God het skeiding gemaak tussen
die lig en die duisternis;
5 en God het die lig dag genoem, en
die duisternis het Hy nag genoem.
En dit was aand en dit was môre, die
eerste dag.
6 En God het gesê: Laat daar 'n
uitspansel wees tussen die waters, en
laat dit skeiding maak tussen waters
en waters.
7 God het toe die uitspansel gemaak
en die waters wat onder die uit-
spansel is, geskei van die waters wat
bo die uitspansel is. En dit was so.
8 En God het die uitspansel hemel
genoem. En dit was aand en dit was
môre, die tweede dag.
9 En God het gesê: [f]Laat die waters
onder die hemel hulle op een plek
versamel, sodat die droë grond sig-
baar word. En dit was so.
10 En God het die droë grond aarde
genoem, en die versameling van die
waters het Hy see genoem. Toe sien
God dat dit goed was.
11 En God het gesê: Laat die aarde
voortbring grasspruitjies, plante wat
saad gee *en* bome wat, volgens hulle
soorte, vrugte dra, waarin hulle saad
is, op die aarde. En dit was so.
12 Die aarde het voortgebring gras-
spruitjies, plante wat saad gee vol-
gens hulle soorte en bome wat vrugte
dra, waarin hulle saad is, volgens
hulle soorte. Toe sien God dat dit
goed was.

a Ps. 136: 5. Joh. 1: 1-3. Kol. 1: 16, 17. Hebr. 1: 8-10; 11: 3.
b Jer. 4: 23.
c II Kor. 4: 6.
d Ps. 136: 7, 8, 9.
e Jer. 31: 35.
f II Petr. 3: 5.
g Gén. 8: 17; 9: 1.

13 En dit was aand en dit was môre,
die derde dag.
14 En God het gesê: Laat daar ligte
wees aan die uitspansel van die
hemel, om skeiding te maak tussen
die dag en die nag; en laat hulle dien
as tekens sowel vir vaste tye, asook vir
dae sowel as jare.
15 Laat hulle ook dien as ligte aan
die uitspansel van die hemel om lig te
gee op die aarde. En dit was so.
16 God het toe [d]die twee groot ligte
gemaak: die groot lig om te heers oor
die dag en die klein lig om te heers
oor die nag; ook die sterre.
17 En God het hulle aan die uit-
spansel van die hemel gestel om lig te
gee op die aarde
18 en om te [e]heers oor die dag en
oor die nag en om skeiding te maak
tussen die lig en die duisternis. Toe
sien God dat dit goed was.
19 En dit was aand en dit was môre,
die vierde dag.
20 En God het gesê: Laat die waters
wemel met 'n gewemel van lewende
wesens, en laat die voëls oor die
aarde vlieg langs die uitspansel van
die hemel.
21 En God het die groot seediere
geskape en al die lewende wesens wat
beweeg, waar die waters van wemel,
volgens hulle soorte; en al die ge-
vleuelde voëls volgens hulle soorte.
Toe sien God dat dit goed was.
22 [g]En God het hulle geseën en
gesê: Wees vrugbaar en vermeerder
en vul die waters in die see, en laat
die voëls op die aarde vermeerder.
23 En dit was aand en dit was môre,
die vyfde dag.
24 En God het gesê: Laat die aarde
lewende wesens voortbring volgens
hulle soorte: vee, kruipende diere en
wilde diere van die aarde volgens
hulle soorte. En dit was so.
25 En God het die wilde diere van
die aarde gemaak volgens hulle soorte

Scan for Downloads:

DIGITAL BIBLE SOCIETY
www.dbs.org

en die vee volgens hulle soorte en al
die diere wat op die grond kruip,
volgens hulle soorte. Toe sien God
dat dit goed was.
26 En God het gesê: [a]Laat Ons
mense maak na ons beeld, na ons
gelykenis, en [b]laat hulle heers oor die
visse van die see en die voëls van die
hemel en die vee en oor die hele
aarde en oor al die diere wat op die
aarde kruip.
27 En God het die mens geskape na
sy beeld; na die beeld van God het
Hy hom geskape; [e]man en vrou het
Hy hulle geskape.
28 En God het hulle geseën, en God
het vir hulle gesê: [f]Wees vrugbaar en
vermeerder en vul die aarde, onder-
werp dit en heers oor die visse van
die see en die voëls van die hemel en
oor al die diere wat op die aarde
kruip.
29 Verder het God gesê: Ek gee nou
aan julle al die plante wat saad gee,
wat op die hele aarde is, en al die
bome waar boomvrugte aan is, wat
saad dra. Dit sal julle [h]voedsel wees.
30 Maar aan al die diere van die
aarde en al die voëls van die hemel en
al die kruipende diere op die aarde,
waarin 'n lewende siel is, *gee Ek* al die
groen plante as voedsel. En dit was so.
31 Toe sien [k]God alles wat Hy
gemaak het, en — dit was baie goed.
En dit was aand en dit was môre, die
sesde dag.

2 SO is dan voltooi die hemel en
die aarde met hulle [m]ganse leër-
mag.
2 En God het [n]op die sewende dag
sy werk voltooi wat Hy gemaak het,
en op die sewende dag gerus van al sy
werk wat Hy gemaak het.
3 En God het die sewende dag
geseën en dit geheilig, omdat Hy
daarop gerus het van al sy werk wat
God geskape het deur dit te maak.

Skepping van die man en die vrou.
Eden.

4 DIT is die geskiedenis van die
hemel en die aarde toe hulle geskape
is. Die dag toe die HERE God die
aarde en die hemel gemaak het,
5 was daar nog geen struike in die
veld op die aarde nie, en geen plante
van die veld het nog uitgespruit nie;
want die HERE God het nog nie laat
reën op die aarde nie, en daar was
geen mens om die grond te bewerk
nie.
6 Maar 'n mis het opgetrek uit die
aarde en die hele aardbodem bevog-
tig.
7 En die HERE God het die mens
geformeer uit die [c]stof van die aarde
en in sy neus [d]die asem van die lewe
geblaas. So het dan die mens 'n
lewende siel geword.
8 Ook het die HERE God 'n tuin
geplant in Eden, in die Ooste, en
daar aan die mens wat Hy geformeer
het, 'n plek gegee.
9 En die HERE God het allerhande
bome uit die grond laat uitspruit,
begeerlik om te sien en goed om van
te eet; ook [g]die boom van die lewe in
die middel van die tuin, en die boom
van die kennis van goed en kwaad.
10 En daar het 'n rivier uit Eden
uitgegaan om die tuin nat te maak;
en daarvandaan is dit verdeel en het
vier lope geword.
11 Die naam van die eerste is die
[i]Pison. Dit is hy wat om die hele land
[j]Háwila loop waar die goud is.
12 En die goud van dié land is goed.
Daar is *ook* balsemgom en [l]oniks-
steen.
13 En die naam van die tweede
rivier is die Gihon. Dit is hy wat om
die hele land Kus loop.
14 En die naam van die derde rivier
is die Hiddékel. Dit is hy wat oos van
Assur loop. En die vierde rivier is die
Frat.
15 Toe het die HERE God die mens
geneem en hom in die tuin van Eden
gestel om dit te bewerk en te bewaak.
16 En die HERE God het aan die
mens bevel gegee en gesê: Van al die
bome van die tuin mag jy vry eet,
17 maar van die boom van die
kennis van goed en kwaad, daarvan
mag jy nie eet nie; want die dag as jy
daarvan eet, sal jy sekerlik sterwe.
18 Ook het die HERE God gesê: Dit
is nie goed dat die mens alleen is nie.
Ek sal vir hom 'n hulp maak wat by
hom pas.
19 En die HERE God het uit die

a Kol. 3: 10. Gén. 5: 1; 9: 6.
b Gén. 9: 2. Ps. 8: 7.
c Gén. 3: 19, 23. Pred. 12: 7. I Kor. 15: 47.
d Gén. 7: 22. I Kor. 15: 45.
e Mt. 19: 4. Mk. 10: 6.
f Gén. 9: 1, 7.
g Openb. 2: 7; 22: 2, 14.
h Gén. 9: 3.
i Ecclus. 24: 25.
j Gén. 10: 7, 29; 25: 18.
k I Tim. 4: 4.
l Ex. 25: 7.
m Ps. 33: 6.
n Ex. 20: 11; 31: 17. Hebr. 4: 4.

aarde geformeer al die diere van die
veld en al die voëls van die hemel en
hulle na die mens gebring om te sien
hoe hy hulle sou noem. En net soos
die mens al die lewende wesens
genoem het, so moes hulle naam
wees.
20 So het die mens dan name gegee
aan al die vee en aan die voëls van die
hemel en aan al die wilde diere van
die veld, maar vir die mens het hy
geen hulp gevind wat by hom pas nie.
21 Toe het die HERE God 'n [d]diepe
slaap op die mens laat val; en terwyl
hy slaap, het Hy een van sy ribbebene
geneem en die plek daarvan met
vlees toegemaak.
22 En die HERE God bou die rib wat
Hy van die mens geneem het, tot 'n
vrou en bring haar na die mens.
23 Toe sê die mens: Dit is nou
eindelik been van my gebeente en
vlees van my vlees. Sy sal mannin
genoem word, want sy is uit die man
geneem.
24 Daarom sal die man sy vader en
moeder verlaat en sy vrou aankleef.
En hulle sal een vlees wees.
25 En hulle was altwee naak, die
mens en sy vrou, maar hulle het hul
nie geskaam nie.

Sonde en veroordeling van die mens.
Die eerste belofte.

3 MAAR die [f]slang was [g]listiger as
al die diere van die veld wat die
HERE God gemaak het. En hy sê vir
die vrou: Is dit ook so dat God gesê
het: Julle mag nie eet van al die bome
van die tuin nie?
2 En die vrou antwoord die slang:
Van die vrugte van die bome in die
tuin mag ons eet,
3 [k]maar van die vrugte van die
boom wat in die middel van die tuin
is, het God gesê: Julle mag daarvan
nie eet nie en dit nie aanroer nie,
anders sal julle sterwe.
4 Toe sê die slang vir die vrou: Julle
sal gewis nie sterwe nie;
5 maar God weet dat as julle daar-
van eet, julle oë sal oopgaan, sodat
julle soos God sal wees deur goed en
kwaad te ken.
6 Toe sien die vrou dat die boom
goed was om van te eet en dat hy 'n
lus was vir die oë, ja, 'n boom wat 'n
mens kan begeer om verstand te
verkry; en sy neem van sy vrugte en
[a]eet en gee ook aan haar man by
haar, en hy het geëet.
7 Toe gaan altwee se oë [b]oop, en
hulle word gewaar dat hulle naak is;
[c]en hulle het vyeblare aanmekaarge-
werk en vir hulle skorte gemaak.
8 En hulle het die stem van die
HERE God gehoor terwyl Hy wandel
in die tuin in die aandwindjie; en die
mens en sy vrou het hulle verberg vir
die aangesig van die HERE God
tussen die bome van die tuin.
9 Toe roep die HERE God na die
mens en sê vir hom: Waar is jy?
10 En hy antwoord: Ek het u geruis
gehoor in die tuin en gevrees, want
ek is naak; daarom het ek my ver-
berg.
11 En Hy sê: Wie het jou te kenne
gegee dat jy naak is? Het jy geëet van
die boom waarvan Ek jou beveel het
om nie te eet nie?
12 En die mens antwoord: [e]Die
vrou wat U gegee het om by my te
wees, sy het my van die boom gegee,
en ek het geëet.
13 Daarop sê die HERE God aan die
vrou: Wat het jy nou gedoen? En die
vrou antwoord: Die slang het my
bedrieg, en ek het geëet.
14 Toe sê die HERE God aan die
slang: Omdat jy dit gedoen het, is jy
vervloek onder al die vee en al die
diere van die veld. Op jou buik moet
jy seil, en [h]stof moet jy eet al die dae
van jou lewe.
15 En [i]Ek sal vyandskap stel tussen
jou en die vrou, en tussen jou saad en
haar saad. [j]Hý sal jou die kop
vermorsel, en jý sal hom in die hak-
skeen byt.
16 Aan die vrou het Hy gesê: Ek sal
grootliks vermeerder jou moeite en
jou swangerskap; met smart sal jy
kinders baar; en na jou man sal jou
begeerte wees, en hý sal oor jou
[l]heers.
17 En aan die mens het Hy gesê:
Omdat jy geluister het na die stem
van jou vrou en van die boom geëet
het [m]waarvan Ek jou beveel het om
nie te eet nie — [n]vervloek is die aarde
om jou ontwil; [o]met moeite sal jy

a I Tim. 2: 14.
b Gén. 3: 5.
c Gén. 2: 25.
d Gén. 15: 12. I Sam. 26: 12.
e Gén. 2: 18.
f Openb. 12: 9; 20: 2.
g Mt. 10: 16. II Kor. 11: 3.
h Jes. 65: 25. Miga 7: 17.
i I Joh. 3: 8. Gal. 4: 4.
j Rom. 16: 20. Hebr. 2: 14.
k Gén. 2: 17.
l I Kor. 14: 34. Efés. 5: 22, 23, 24. Kol. 3: 18. I Tim. 2: 11, 12.
m Gén. 2: 17.
n Rom. 8: 20-22.
o Job 5: 7. Pred. 2: 22, 23.

daarvan eet al die dae van jou lewe.
18 Ook sal dit vir jou dorings en
distels voortbring; en jy sal die plante
van die veld eet.
19 In die sweet van jou aangesig sal
jy brood eet totdat jy terugkeer na die
aarde, want daaruit is jy geneem.
[a]Want stof is jy, [b]en tot stof sal jy
terugkeer.
20 En die mens het sy vrou Eva
genoem, omdat sy moeder geword
het van alles wat lewe.
21 En die HERE God het vir die
mens en sy vrou rokke van vel
gemaak en hulle dit aangetrek.
22 Toe sê die HERE God: Nou het
die mens geword soos een van Ons
deur goed en kwaad te ken. As hy
nou maar nie sy hand uitsteek [e]en
ook van die boom van die lewe neem
en eet en lewe in ewigheid nie!
23 Toe stuur die HERE God hom
weg uit die tuin van Eden om die
grond te bewerk waaruit hy geneem
is.
24 So het Hy dan die mens weg-
gedrywe en gérubs aan die oostekant
van die tuin van Eden laat woon, met
die swaard wat vlam en flikker, om
die toegang tot die boom van die
lewe te bewaak.

DIE BYBEL
met Deutero-Kanonieke boeke

Eerste uitgawe 1933
Tweede uitgawe (hersien) 1953
Vierde uitgawe (naslaan) 1957
Agtste uitgawe (naslaan) 1998 (herset)

Uitgegee deur die Bybelgenootskap van Suid-Afrika,
Posbus 6215, Roggebaai 8012, Kaapstad

Gedruk deur Nasionale Boekdrukkery,
Drukkerystraat, Goodwood 7460, Suid-Afrika
Lettertipe 9 pt Plantin
Afrikaans – 3M – BSA – 1998

063DC ISBN 0 7982 1276 4 (Hardeband)

WK 8035